

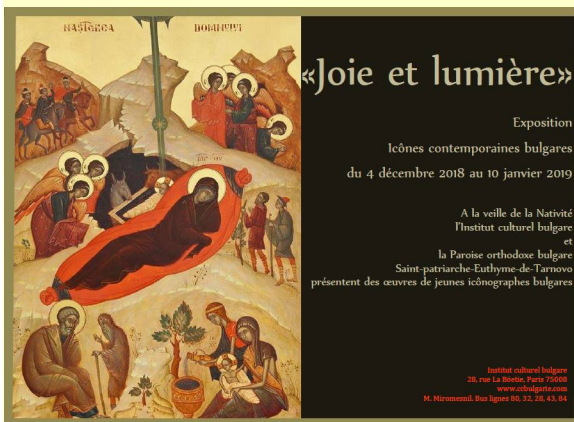
“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Ноември-декември 2018 г. ПАРИЖ

РАДОСТ И СВЕТЛИНА

Под този надслов ще се проведе осмата поредна изложба на съвременни икони, организирана съвместно от Българската църковна община „Св. Патриарх Евтимий Търновски“ и Българския културен институт в Париж. Осем иконописци и резбари, повечето възпитаници на катедрата „Църковни изкуства“ към Великотърновския университет „Св. Кирил и Методий“ ще представят своите творби на експозицията – духовен подарък за публиката пред празника Рождество Христово. Откриването ще се състои на 4 декември от 18:30 ч. в Българския културен център (28, rue la Voëtie) в присъствието на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний, който ще бъде в Париж на архиерейско посещение. На 2 декември митрополит Антоний ще оглави богослужението в нашия храм. Празничната утрения ще започне в 9:00 ч., а светата Литургия – от 10:30 ч. Заповядайте!

Към Витлеем ума си да насочим,
да се поклоним на яслите и пещерата,
където лежи Невместимият в небесата,
Словото събезначално на Отца и Духа,
по Своя воля в наше естество въплътилият се Бог.

Ликовете безпътни с пастирите
възвестяват на всички земни Христовото рождение.
„Слава във висините“ – пеят. – „И на земята мир!“
Творецът на света Едем отваря.“

Св. Климент Охридски – из „Предпразнични трипеснеци
на Рождество Христово“

Това са първите стихове от предрождественския цикъл, сътворен от богонадарения български книжовник. Открити са от професор Георги Попов, който е разчел и вплетения в тях акростих: *На Климент песни предпразнични за Христовото рождество, трипесенни осмог[ла]с...* Ученият е намерил шест от творбите, като всеки трипеснец е съставен за по един глас от осмогласието. Поетичният текст, свидетелство за изящната словесност на св. Климент, е изграден върху възхвалата на празника и старозаветните пророчества за раждането на Спасителя от Дева Мария. Евангелският разказ е тълкуван като тържество на Божия промисъл за избавлението на човешкия род с изобилни цитати от Библията в духа на византийските рождественски песнопения.

Избрахме св. Климент Охридски, за да осмислим в светлината на неговото дело и творчество празниците, които ни съпътстват в периода пред Рождество Христово: от Деня на будителите през Въведение Богородично (ден на християнската младеж и семейство и всъщност на духовния облик и растеж на младежта), до празника на студентите, чиито небесен покровител е св. Климент. Неговата памет отбелязваме на именния ден на светеца 25 ноември, превърнат и в патронен празник на първото наше висше училище.

„Велички епископ, апостол на българите и Охридски чудотворец“ го нарича в своите трудове доц. Трендафил Кръстанов. Той обобщава известните и новооткритите факти и документи, за да изтъкне безспорния български произход на книжовника, родом „от европейските мизи, които мнозина наричат българи“ според житиеписеца Димитър Хоматиан. В „Българската легенда“ или Пространното житие на св. Климент от Охридския архиепископ Теофилакт се споменава, че след смъртта на св. Методий учениците Климент, Наум и Ангеларий „закопнели за България и се надявали, че България ще им даде покой“, а след отиването им в столицата Плиска именно българският владетел изпраща св. Климент като учител в Кутмичевица. Издигнат през 893 г. за епископ в Струмица, според ватиканския гръцки кодекс 2492, от 906 до 916 г. той е изпратен за епископ в град Белград или Велица, сега Берат в Албания. И досега в папския годишник е отбелязана епископията Бела (Велица) в провинция Западна България. Споменатите от учения извори потвърждават, че св. Климент е бил не Охридски, а Струмишки и Велички епископ, изпратен в тази епархия от българските владетели св. Борис-Михаил и Симеон. Книжовникът построява манастира „Св. Панталеймон“ в дареното му от св. княз Борис място за покой в Охрид, където е погребан на 27 юли 916 г. След кончината му неговите мощи вършат чудеса, затова е наречен „Охридски чудотворец“.

По материали от: <http://www.pravoslavieto.com/>; <http://www.eslavsanct.net>

Из „Делото на Климента Охридски“

Акад. Иван Снегаров

Всеизвестно е, че училището е зеница на всеки народ. Напълно основателно ние се гордеем с големия умствен напредък на българския народ, с неговото добре развито учебно дело. Не трябва обаче да се забравя, че здрава сграда може да се издигне само върху *яка основа*. Настоящото е неизбежна сетнина от миналото. През време на Българското възраждане народните дейци имали един девиз: „Все повече и повече училища!“ Всъщност те повтаряли свещения

завет на св. Климента Охридски. Той бил първият български учител и първият строител на българското учебно дело. Учредил е образцово училище, сигурно по византийски образец; учел деца и юноши, миряни и свещеници: едни на старобългарско четмо и писмо, други (напреднали в учението) на тогавашните науки (богословие, риторика, музика и др.). Той въвел в своето училище и методически упражнения: по-способните си ученици подбуждал към по-дейно участие в своята учебна работа и от тях избирал помощници-учители. Освен това, в зависимост от местните условия, Климент освежавал византийската образованост, която преподавал, със земеделски познания. Изхождайки от идеята, че царството Божие е пълнота на всички блага, Климент смятал за свой дълг да подобри народния поминък като здрава основа за духовен подем. Както ни уверява неговият житиеписец Теофилакт Охридски, той учел народа как да подигне стопанството си; особено се грижел за развитието на овощарството. Кутмичевица - казва неговият биограф - била пълна с плодни дървета, но диви. Затова той пренесъл от византийските области различни видове овощни дръвчета и „чрез присаждане облагородил дивите дървета“.

Климент подтиква и развитието на изкуството, виждайки в него силно средство за облагородяване на душата. Грижел се да украси Кутмичевица с хубави църкви и манастири. В своето любимо място Охрид той построил две красиви кръгли църкви и манастир на най-живописното място.

Изобщо дейността на св. Климента е обхващала, може да се каже, всички ония стръкове на тогавашното научно знание, които били необходими за духовното развитие на българския народ. Той ще да е имал за по-горна педагогическа цел да въведе отбраните ни ученици в *universitas rerum*, както се казвало на латински, т.е. да ги запознае с вселената, да им предаде своя широк поглед за нея. От това гледище Климентовото училище може да не е достигнало висотата на Магнаурската висша школа в Цариград, но то е имало висш курс и с това придобивало вид на това, което по-късно се наричало на латински *университет*. Като учител Климент бил за България това, което Фотий, после цариградски патриарх (поч. 886 г.), бил за Византия. Затова Климентовото училище може да се смята за подобие на Магнаурската школа, гдето преподавал Фотий, или за първо българско горно, или висше (за онова време) училище.

От тук става ясно, че Софийският университет е приел името на св. Климента Охридски, защото вижда в него първия български учен-преподавател или, на днешен език казано, професор, сиреч тачи го за родоначалник на българските служители на науката. Както от Софийския университет всяка година излизат стотици подготвени народни просветители, така и от Климентовото всеучилище излезли 3500 отбрани ученици, които се пръснали из просторната българска земя, покрили я с нови училища, и българският народ, който според църковния песнопевец е лежал в сянката на смъртта, се озарил от спасителна светлина, прогледнал и се устремил към висините на знанието.

Климентовият дух е благодат Божия, която се изляла из цялата българска земя. Въплътил гения на своя народ, св. Климент е станал наистина крайъгълен камък на неговата история. Творческото въздействие на

св. Климента било толкова мощно, че творческият дух, който българският народ проявява от X в. до днес е отражение на св. Климентовия дух. Цялата история на българската култура е всъщност развитие на посетите от Климента живоносни семена. Копнежът за светлина и свобода, който вълнува старите и новите български поколения, е вдъхнат народу най-напред от неговия праотец св. Климент.

Академик Иван Снегаров (1883-1971) е бележит историк, оставил изключителна следа в българската историография. Основните му трудове са посветени на българската църква. Преподавал е в Софийската духовна академия, бил е главен редактор на „Църковен вестник“, списание „Духовна култура“ и др.

ПРОГРАМА НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ БОГОСЛУЖЕНИЯ

Храмът е отворен от 9:00 ч. всеки неделен ден и в посочените празнични дни. Утринното богослужение започва от 9:30/10:00 ч. , а св. Литургия - от 10:30 ч. Възможност за изповед: до началото на литургията.

Ноември 2018

- 03.11. – Събота – Задушница. 11.00 ч.– Панихида.
- 04.11. – 5 Неделя след Нед. подир Въздвижение.
- 11.11. – 8 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Неделно училище.
- 18.11. – 9 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за възрастни.
- 21.11. – Сряда – Въведение Богородично.
- 25.11. – 13 Неделя след Нед. подир Въздвижение.

Декември 2018

- 02.12. – 14 Неделя след Нед. подир Въздвижение. **Архиерейска св. Литургия.**
- 04.12. – Вторник – 18.30 ч. – *Откриване на изложбата на православни икони «Радост и Светлина» в Българския културен институт : 28, rue la Voétie.*
- 06.12. – Четвъртък – Св. Николай, архиеп. Мирликийски чудотворец (Никулден).
- 09.12. – 10 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Неделно училище.
- 16.12. – 11 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за възрастни.
- 23.12. – Неделя пред Рождество Христово.
- 24.12. – Понеделник – **Бъдни вечер.** 17.00 ч. – Празнична вечерня.
- 25.12. – Вторник – **Рождество Христово.** 09.30 ч. – Утреня, 10.30 ч. – св. Литургия.
- 30.12. – Неделя след Рождество Христово.

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Porte de la Chapelle) Контакти:
 Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеогиев: тел.- 06 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Мариус Устабашиев (председател): тел – 06 30 56 58 67, ustabashiev@hotmail.fr; Юлия Талева (редактор): тел. 06 29 45 60 92, julia.taleva@gmail.com
 Интернет страница: <http://www.paroissebg.fr>; Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare